

את באג' ג'ינס של

ronald sassoon

אפשר למצוא ב:

„לנוער“ ככר המדינה, ת"א

„כל בו שלום“, ת"א

„טופר“ לב דיזנגוף, ת"א

„הבוטיק הצהוב“

פסג' הילל 23, י"ם

„טופז“, רמת גן

„ספורט 2000“, חיפה

„ק"מ 101“, נתניה

„זהו זה“, רחובות

„ריב גוש“, רמת השרון

ואת

רונלד ששון אפשר למצוא ב:

אלנבי 28 ת"א, טלפון 655078

מועדון תרבות

אחד העם 70 ת"א

פאשיזם בישראל –
סכנה אפשרית?

דיון בהשתתפות:

★ ח"כ מאיר פעיל
★ העיתונאי י. אלגזי

בחקרנה חדי-פעמית יוצג
פירטו של מיכאל רום
„פאשיזם של יומיום“

יום חמישי, 20.12.79,
בשעה 7 בערב

ערבי צעירים במועדון 5 לתרבות חדשה

רח' הס 5, תל-אביב,
טל: 297263

יום שלישי 25.12.79

ערב עם

מירי אלוני וג'סי

שרים ומשוחחים...

(וגם ברכט מוזמן)

המועדון פתוח בימי ג'
התוכניות מתחילות ב-9 בערב
המועדון פתוח משעה 8.30 בערב

הכיר במסגרת עבודתו במשרד-הפנים, הפכו ירדיו האישיים. אחד מהם היה חבר-כנסת דאז יצחק נבון. כאשר נבון עבר להתגורר בסמוך לביתו של אגסי, הפך אגסי לבן-בית אצלו.

לפני שנתיים נבחר נבון כנשיא-המדינה. כאשר חיפש לעצמו דובר וראש-לישכה, היה זה רק טבעי שהוא יפנה אל אגסי. אך כשפנה אגסי אל בורג וביקש ממנו לשחרר אותו מתפקידו, סירב הלה. רק שיחה אישית בין הנשיא לבין שרי-הפנים הביאה לפשרה המיוחלת. שלפיה הסכים בורג שאגסי יקח חופשה בת שנה ממישרדו, ויכהן במשך שנה זו כדובר הנשיא. חזרה לשר. השנה חלפה, ואגסי עדיין נשאר כדובר הנשיא. השמועות בירושלים סיפרו על קרע בין אגסי לבין אוסירה נבון, ואחר-כך על קרע בין אגסי לנשיא עצמו, אך שמועות אלה הוכחשו על-ידי שני היריבים. רק כשתמו שנתיים מהיום שבו קיבל אגסי את החופשה-ללא-תשלום שלו, הוא התייצב מחדש בלישכת שרי-הפנים.

אולם אגסי לא התקבל בבירכת ברוך-הבא בלישכה שהיתה לישכתו במשך שנים כה רבות. במשך התקופה שבה שירת אגסי אצל הנשיא, מינה לו בורג את יחוקאל לביא כדובר, ולביא לא היה מוכן לפנות את המישרה.

יחוקאל לביא, צעיר שעבד במערכת הביטחון לפני שהגיע למשרד-הפנים, התר חבב על בורג במשך השנתיים שבהן שירת אצלו. אולם אגסי, הבין לביא את תפקיד הדובר כמי שחייב להימצא במשך כל הזמן ליד השר שלו, להיות מעין צל קבוע לבורג. בורג הודה פעם כי סיגנונו של לביא מוצא חן בעיניו, אם כי „גם אגסי הוא דובר טוב“.

לביא ערך שיחות עם עובדים בכירים במשרד-הפנים, וביקש מהם להשפיע על בורג שלא לקבל את אגסי בחזרה. בורג כימעט שוכנע, עד שנפגש עם אגסי. כאשר הבין אגסי כי בורג נוטה שלא לקבלו בחזרה, הוא הציג תנאי: „אני אוותר על תפקיד הדובר, אם אקבל תפקיד של סמנכ"ל משרד-הפנים“.

את זאת לא יכול היה בורג להרשות לעצמו בתקופה של הקפאת-מישרות. הוא הודיע לביא כי יהיה עליו למצוא תפקיד אחר במשרד-הפנים, וכי אגסי חוזר להיות דובר. בורג ביקש מאגסי לצאת לשבועיים חופשה, עד שלביא ימצא לו את מקומו החדש במשרד-הפנים.

בימים הקרובים פורש יחוקאל לביא. מי שדמותו נראתה מאחרי בורג כימעט בכל מקום, משיחות האוטונומיה עם המצריים ועד שיחות האוטונומיה עם מתיישבי רמת, יעסוק עתה בעסקים פרטיים-מישפחתיים.

תנועות

„שלום עכשיו“ והערבים

„איזו ישכתי עם עראפאת

חיינו פותרים את הבעיה

תוך שבועיים“, אומר

מנהיג „שלום עכשיו“

כנס-השלום של כתבה-העת ניו-אאוסלוק בווינגטון גרם למילחמה בין אנשי-השלום הישראליים, שהאשימו איש את רעהו בשובם לישראל (העולם הזה 2201). איך נראה הכנס בעיני הערבים, שנבחרו בו ביטאון ערבי שהקדיש לכנס כימעט גיי ליון שלם הוא פוקוס (מוקד), כתב-העת של האירגון הארצי של האמריקאים הערביים, המופיע בווינגטון. אירגון שי הוא התשובה הערבית ל„לובי היהודי“ בארצות-הברית.

הגליון מביא קטעים מדבריהם של חמישה ישראלים – אריה (לובה) אליי, אב, אורי אבנרי, מתי פלד, ד"ר שאול פרידלנדר ועמוס קינן, ומתעלם כליל מ"השתתפותם של אנשי העבודה, מפ"ם ושו" למית אלוני. הוא גם מצטט את איגרת-הברכה ששלח הד"ר נחום גולדמן לכנס. אולם את הסקנות הרבה ביותר עורר ררו בביטאון הערבי נציגיה של תנועת שלום עכשיו. אחד מהם, דדי צוקר, רואיין בהרחבה על-ידי הביטאון הערבי.

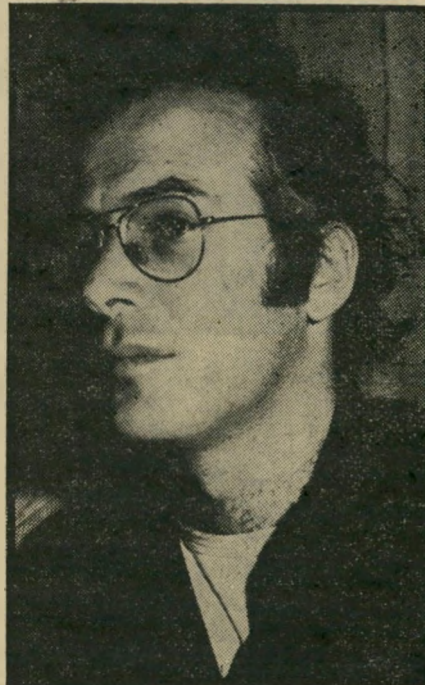
„זוהי חוצמה“. כנס חילקו אנשי שלום עכשיו מצע של התנועה, שלא אושר עדיין בארץ. הראיין התבסס על מצע זה. בין השאר:

פיקום: המצע של שלום עכשיו אומר: „הפלטנינים יכירו בזכותה של ישראל להתקיים כמדינה יהודית ריבונית בגבולות בטוחים, ויפסיקו את השימוש ב"ט. טרור. ישראל, מצידה, תכיר בזכותם של

(המשך בעמוד 67)

הנאצים, למי שיכבוש אותה ולמי שידע להחזיק בה חרף התנגדותו של העולם הערבי. בלשונו של ההיסטוריון: „הקרע שייכת (לפי השקפה זו) למי שמנצח ב"מילחמת כיבוש, למי שמשכיל ליישב אותה ולעבד אותה בדם ובזיעה, ובכוחה של תודעה לאומית“.

הכיבוש של השטחים יעניק „ארץ מכו"ר" לעם הגרמני, המצוי במשבר עמוק והנתון בסכנות גורליות – שקיעה, הת"ת, גזירות התפוררות. „ברית חדשה תיכרת, כך נאמר בספרות החינוכית של המפלגה הנאצית ובחבורות ההדרכה של האס"א, עם דם וקרע, ואילו בכוחה של ברית זו ייגאל העם הגרמני משיעבוד למדינות

איש „שלום-עכשיו“, צוקר
„בין לבני...“

אשר ניצחו במילחמת-העולם הראשונה, משיעבוד למערב...“

הניצחון במילחמה העתידה ויישובם של השטחים הכבושים בידי גרמנים טהורים יביאו – כך גרסו הנאצים – לחידוש דמותו של האדם הגרמני. מעשים אלה יחזירו את הגרמנים לחיים הבריאים וה"סוריים של ימים עברו ויביאו לתוספת „צמיחת אדם גרמנית“, כך יפרח ויתעלה האדם הגזעי החדש.

נצרות ומארכסזים. ומה ייעשה ב"תושבי השטחים הכבושים? התשובה ה"נאצית על שאלה זו היתה חד"מ-שמעית לחלוטין: העמים הכבושים ידוכאו, הנהג"תם הפוליטית והאינטלקטואלית תחוסל אחת ולתמיד, והמוניהם ינוצלו ככוח עבודה בשירות עם האדונים, במעמד של נטולי זכויות-אדם.

רק ברימול מקרב העמים הכבושים יוכ"ל להסתפק לעם-האדונים: אלה אשר חזותם הגופנית החיצונית תענה על מה שנקרא בפי מומחי-הגזע הנאצים „האר"י דאליים של הטיפוס הגרמאני-נורדי ה"טהור“. הטמעתם בקרב עם-האדונים הניב"ת תביא לדי „שיבוה המין האר"י" ותענה על הצרכים הדמוגרפיים.

ממשלה

בין נשיאים לשרים

לישכת שרי-הפנים גועשת

בעיקבות המאבק בין שניים

הרוצים בתפקיד דובר

במשך יותר מעשר שנים היה יצחק אגסי דובר משרד-הפנים. אגסי, דמות ירושל"ית מית ידועה, איש המפד"ל וצעיר שגודל על-ידי שרי-הפנים המנוח, משה חיים שפי"רא, מצא חן גם בעיני יורשו של שפירא במפד"ל ובמישרד-הפנים. הד"ר יוסף בורג, שהשאיר אותו בתפקידו.

העיתונאים אהבו את אגסי. הוא לא שיקר להם, וכפי שהתבטא אחד העיתור נאים: „למרות שהוא דתי, הוא אחד מ"החברים“.

אולם לא רק העיתונאים שמרו על קשרי-ידידות עם אגסי. אישים שונים, שאותם